

Mededeelingen

DE „WILDE FAISANTERIE” HONDERD JAAR

door

P. M. TUTEIN NOLTHENIUS

Op 9 November j.l. herdacht het Jachtgezelschap de „Wilde Faisanterie” haar honderdjarig bestaan met een jachtdag in het Ulvenhoutsche Bosch, welke besloten werd met een eenvoudige receptie waar o.m. schrijver dezès in gezelschap van de Boschwachters 1e klasse b/jh Staatsboschbeheer R. W. Daalder en W. J. Verbeet aan den Opper Jagermeester van het gezelschap K. J. C. del Court van Krimpen een krans aanboden, vervaardigd van dennengroen en kegels van verschillende naaldhoutsoorten.

Dit oude jachtgezelschap, dat zich de tijden door ten spijt van allerlei moeilijkheden heeft weten te handhaven, werd in 1846 opgericht door de volgende heeren: Th. Baron van der Capellen, H. van Custrop, Jhr. P. Six, G. A. Kuysen van Hoezen, Jhr. C. Meijer, R. P. Romme, J. G. Coster, W. G. D. Goetz, W. Th. Baron van den Borch van Verwolde, E. Mathon, Mr O. D. J. Bagelaar, Mr H. van der Meer, K. Baron van Boetzelaar.

Het is een bijzonderheid, dat de „Wilde Faisanterie” steeds haar jachtbedrijf heeft uitgeoefend op de Domeingronden, welke tot 1880 in beheer waren bij Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden en na diens dood terugvielen aan den Staat.

Sedert dien heeft de Staat het jachtgezelschap steeds de gelegenheid geboden om de jacht in de Boschwachterij Ulvenhoutsche Bosch onderhands te pachten, welke gunstige omstandigheden in niet geringe mate tot den hoogen leeftijd van de jubilaresse heeft bijgedragen.

Hoe vitaal de jubilaresse echter nog is valt af te leiden uit de omstandigheid, dat in de brochure, welke ter gelegenheid van haar eeuwfeest werd geschreven, een lans wordt gebroken voor een spoedige wijziging van de jachtwet 1923.

De uitgifte van jachtakten ware, volgens die brochure, te beperken, wil er in de toekomst nog een matige wildstand mogelijk zijn.

„Veel jagers zijn nu eenmaal des hazen dood”. Er zou dan ook reeds veel worden bereikt, indien een wetsartikel in het leven werd geroepen, dat aan geen enkele jager een jachtakte mocht worden uitgegeven, vermits hij over een oppervlakte van minstens 75 ha aan jacht de beschikking heeft.

Wellicht ware het nog beter deze limiet op 100 te stellen.

Uit zou het moeten zijn, dat iedere kleine grondbezitter zonder meer aan derden vergunning kan geven om op zijn grond te jagen, hetgeen tot den misstand leidt, dat een en hetzelfde terreintje door tientallen jagers wordt afgezocht, met het gevolg dat indien de Regeering binnenkort in deze niet ingrijpt het haas en de faisant nog slechts in een dierenpark kunnen worden bewonderd.